

Boekverslag Frans La chambre door Françoise Chandernagor

Boekverslag door een scholier

6e klas vwo

1107 woorden

14 jaar geleden

★ 7,1

3 keer beoordeeld

Françoise Chandernagor
La chambre

Auteur	Françoise Chandernagor
Eerste uitgave	2002
Vak	Frans

Zakelijke gegevens:

Titel: La chambre

Auteur: Françoise Chandernagor

Genre: Historische roman

Eerste reactie:

Ingewikkeld!! Het boek was wel erg dik (458 pagina's inclusief nawoord en bronvermelding) Ik vond het boek, voor zover ik het begreep wel aangrijpend. Het was zelig, maar toch ook mooi.

Verdieping:

Samenvatting:

Een jongen van acht jaar zit alleen opgesloten in een kamer. Hij gedraagt zich rustig, hij is stil. In zijn kamer zijn geen speelgoed of boeken. De jongen brengt zijn tijd grotendeels slapend door. Overdag verveelt hij zich, 's nachts is hij bang. Drie keer per dag wordt zijn eten gebracht. Hij heeft geen contact met zijn bewakers, wel met de voorwerpen in zijn kamer; bijvoorbeeld met de klok en met zijn kussen. Naast de kamer van de jongen is een soort van voorvertrek, waar een kachel staat. De warmte van de kachel komt door de muren heen. De kamer is vochtig en stoffig. De jongen is vaak verkouden. Hij tekent in het stof en tekent een gelukkig gezin waar hij deel van uitmaakt. Gaandeweg verliest de jongen het besef van tijd en ruimte. De jongen gaat zich meer en meer autistisch gedragen, totdat hij eigenlijk niet meer is dan een machine, een robot. Als de jongen ongeveer tien jaar is wordt hij wat beter behandeld. Er wordt meer acht geslagen op de hygiëne, hij krijgt een spel kaarten, wordt enkele malen gewassen en mag een keer naar buiten. Vlak hierna, als de jongen anderhalf jaar opgesloten zit in zijn kamer wordt hij ziek. Hij wordt behandeld door artsen maar overlijdt uiteindelijk.

De centrale vraag in dit boek is, wat het begin is van deze tragedie. Vaak beginnen hoofdstukken met een aantal trefwoorden die het begin omschrijven. Bloed, wraak, geweld, oorlog, misdaad. Gaandeweg wordt

duidelijk dat het verhaal zich afspeelt tijdens de Franse revolutie. De jongen is de zoon van Lodewijk XVI en Marie-Antoinette. De jongen leefde betrekkelijk gelukkig met zijn ouders, zus, bedienden Marie-Jeanne en Antoine Simon, zijn tante en zijn hond Coco. De sfeer thuis komt ernstig onder druk te staan als de jongen zijn moeder, tante en zus beschuldigt van incest. De jongen had een goede band met zijn bedienden Marie-Jeanne en Antoine Simon (een getrouwd stel). Zij vertelden hem vaak verhalen. Als de ouders van de jongen vermoord zijn, vertellen Marie-Jeanne en Antoine hem rustig te blijven wachten. Sinds het vertrek van Marie-Jeanne en Antoine wacht de jongen stil af tot hij wordt opgehaald. Het lijkt erop dat de jongen vanaf die dag opgesloten zit in zijn kamer. Hij ziet Antoine nog één keer. Antoine en Marie-Jeanne verblijven ook in het gebouw waar de jongen opgesloten zit. Beide ouders zijn vermoord. Zijn zus zit opgesloten in een kamer boven hem.

Tijdens zijn verblijf in zijn kamer wordt de jongen enkele keren bezocht, onder andere door Antoine die de lakens van zijn bed verschoont. De hygiëne van zijn kamer wordt van buitenaf geregeld. Meerdere keren lees je dat er vragen aan mensen gesteld worden over de hygiëne van de kamer en de jongen. Op deze manier kom je er ook achter wie de ontwerper is van de kamer, ene Louis David.

De schrijfstijl:

Het is wat lastig om te beoordelen wat de schrijfstijl van dit boek is, omdat ik al blij was als ik de lijn van het verhaal begreep. Veel woorden en passages gaan toch langs me heen. Naar mijn idee was het boek vrij ingewikkeld geschreven, veel passages waren naar mijn idee erg literair (en erg mooi als ik ze begreep)

De ruimte, plaats en tijd:

Het belangrijkste gedeelte van dit boek speelt zich af in de kamer waarin de jongen is opgesloten. In de flashbacks komt een grotere ruimte aan bod, het paleis waar de jongen met zijn ouders leefde en de tuin. Het boek speelt tijdens de Franse revolutie. De jongen overlijdt in 1795 op tienjarige leeftijd, dus speelt het verhaal ongeveer tussen 1785 en 1795.

De verhaalfiguren:

Jongen: Zoon van keizer Lodewijk XVI. De jongen wordt op 8-jarige leeftijd opgesloten. Vanaf dan is hij erg passief. Hij gedraagt zich braaf.

Vader: Over Lodewijk XVI wordt niet heel erg veel verteld. Hij was vrij passief en vredelievend. Hij was een man die weinig tijd had, maar er wel was voor zijn zoon.

Moeder: Voorzover Marie-Antoinette in het boek voorkomt maakt ze een gespannen indruk. Dit komt vooral omdat ze door haar zoon is beschuldigd van seksueel misbruik.

Marie-Jeanne Simon: Een zorgzame vrouw. De jongen heeft eigenlijk meer met haar dan met zijn moeder.

Antoine Simon: Een vrolijke man. Hij maakte de jongen vroeger altijd aan het lachen met zijn verhalen. Later helpt hij de jongen nog één keer door zijn bed te verschonen.

Situaties:

Een jongen zit anderhalf jaar lang opgesloten in een kamer. De reden hierachter wordt in het boek door middel van flashbacks duidelijk.

Vertelwijze:

De hoofdlijn in dit boek is het verhaal over de jongen die zit opgesloten in een kamer. De hoofdstukken hierover worden afgewisseld met fragmentarische flashbacks en vraaggesprekken met personen die betrokken zijn bij de opsluiting van de jongen. Het verhaal verloopt dus chronologisch, het wordt alleen afgewisseld met flashbacks.

Thematiek:

Het thema van dit boek is eenzaamheid. De jongen brengt anderhalf jaar van zijn tien jaar durende leven door in eenzame opsluiting. Het boek gaat over de gevolgen van deze eenzaamheid. Motieven van het boek zijn onder andere Franse Revolutie, de kamer, incest, relaties, angst, geweld, dood. De titel spreekt voor zich.

Beoordeling:

Ik heb het idee dat dit een hele mooi boek was. Bepaalde zinnen en gedeeltes waren erg mooi beschreven. Het blijft lastig dat je maar zo weinig van een boek begrijpt. Zeker toen ik net begon begreep ik erg weinig van het boek, gaandeweg ging dat wel beter. Er zijn passages waarvan ik de toegevoegde waarde niet begrijp, bijvoorbeeld de incest (die naar mijn idee helemaal niet bestond, die de jongen zelf bedacht had) en nog een verhaallijn over Rose-Blanche Fauchery. Haar verhaal stond naar mijn idee los van de rest van het boek, en omdat ik het ook niet zo goed begreep heb ik het maar helemaal weggelaten in mijn verslag. Ik snap niet helemaal wat de bedoeling van de schrijfster was met deze verhalen. De schrijfster geeft in het nawoord aan dat ze er met reden voor heeft gekozen om woorden als keizer, monarchie, revolutie, guillotine en nog een aantal niet te gebruiken. Dit was mij ook al opgevallen in het boek. Van tevoren wist ik niet dat dit boek over de Franse Revolutie ging, maar als ik dat geweten had, had ik me er zeker iets anders van voorgesteld. Dit maakt het boek erg bijzonder en mooi. De schrijfster geeft aan dat dit boek overal had kunnen afspelen en dat het gaat over de jongen en niet zozeer over de Franse revolutie. Naar mijn idee is ze daar erg goed in geslaagd.